ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 11ης Μαΐου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-237/08,

Abadía Retuerta, SA, με έδρα το Sardón de Duero (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους X. Fàbrega Sabaté και M-l. Curell Aguilà, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπουμένου από τον J. Crespo Carrillo,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Απριλίου 2008 (υπόθεση R 1185/2007-1), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σημείου CUVÉE PALOMAR ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, E. Cremona και S. Frimodt Nielsen (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Ιουνίου 2008,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 18 Σεπτεμβρίου 2008,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Νοεμβρίου 2009,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

Η κατά το διεθνές δίκαιο ρύθμιση

1 Η Συμφωνία για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου (στο εξής: Συμφωνία ΔΠΙΤΕ), που αποτελεί το παράρτημα 1 Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που προήλθαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ L 336, σ. 1).

2 Το άρθρο 23 της εν λόγω συμφωνίας, που τιτλοφορείται «Επιπρόσθετη προστασία για τις γεωγραφικές ενδείξεις που χρησιμοποιούνται για τα κρασιά και τα οινοπνευματώδη ποτά», προβλέπει τα εξής:

«1. Κάθε μέλος παρέχει στους ενδιαφερόμενους τα έννομα μέσα για την αποτροπή της χρήσης γεωγραφικών ενδείξεων προκειμένου περί κρασιών που δεν κατάγονται από τον τόπο που δηλώνεται με τη χρησιμοποιούμενη γεωγραφική ένδειξη ή προκειμένου περί οινοπνευματωδών ποτών που δεν κατάγονται από τον τόπο που δηλώνεται με τη χρησιμοποιούμενη γεωγραφική ένδειξη, ακόμη και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η πραγματική καταγωγή των αγαθών ή η γεωγραφική ένδειξη αναγράφεται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως "είδος", "τύπου", "με χαρακτηριστικά", "απομίμηση" ή ανάλογες εκφράσεις.

2. Η καταχώριση εμπορικού σήματος αναφερόμενου σε κάποιο κρασί, το οποίο περιλαμβάνει ή συνίσταται σε γεωγραφική ένδειξη με την οποία εξατομικεύονται κρασιά, ή εμπορικού σήματος αναφερόμενου σε κάποιο οινοπνευματώδες ποτό, το οποίο περιλαμβάνει ή συνίσταται σε γεωγραφική ένδειξη με την οποία εξατομικεύονται οινοπνευματώδη ποτά, δεν γίνεται δεκτή ή ακυρώνεται, είτε αυτεπαγγέλτως από τις αρχές του εκάστοτε μέλους, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη νομοθεσία του, είτε, εφόσον το ζητήσει κάποιος ενδιαφερόμενος, όταν το συγκεκριμένο κρασί ή οινοπνευματώδες ποτό είναι διαφορετικής καταγωγής.

3. Σε περίπτωση που συμπίπτουν οι γεωγραφικές ενδείξεις που χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένα κρασιά, η παρεχόμενη προστασία καλύπτει όλες τις ενδείξεις, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 22, παράγραφος 4. Κάθε μέλος καθορίζει τις πρακτικές λεπτομέρειες που διέπουν τη διαφοροποίηση των κατά περίπτωση πανομοιότυπων ενδείξεων μεταξύ τους, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να διασφαλίζεται η δίκαιη αντιμετώπιση των οικείων παραγωγών και να αποτρέπονται οι παρανοήσεις εκ μέρους των καταναλωτών.

4. Προκειμένου να διευκολυνθεί η προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων που χρησιμοποιούνται για τα κρασιά, πρόκειται να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του συμβουλίου για τα TRIP, με αντικείμενο την καθιέρωση πολυμερούς συστήματος γνωστοποίησης και καταχώρισης των γεωγραφικών ενδείξεων, οι οποίες χρησιμοποιούνται για τα κρασιά που πληρούν τις προϋποθέσεις παροχής προστασίας στα μέλη που μετέχουν στο εν λόγω σύστημα.»

3 Το άρθρο 24, παράγραφος 5, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ προβλέπει τα εξής:

«Όταν ένα εμπορικό σήμα έχει υποβληθεί προς καταχώριση ή έχει καταχωρισθεί καλοπίστως ή όταν έχουν αποκτηθεί δικαιώματα σε ένα εμπορικό σήμα μέσω της χρήσης του καλοπίστως: […]

β) πριν θεσπιστεί η προστασία της γεωγραφικής ενδείξεως στη χώρα από την οποία προέρχεται,

τότε τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος τμήματος δεν θίγουν τη δυνατότητα καταχώρισης ή την ισχύ της καταχώρισης κάποιου εμπορικού σήματος ή το δικαίωμα χρήσης κάποιου εμπορικού σήματος, με βάση το σκεπτικό ότι το εν λόγω εμπορικό σήμα είναι πανομοιότυπο ή παρεμφερές με συγκεκριμένη γεωγραφική ένδειξη.»

Η κοινοτική ρύθμιση

4 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), εισήχθη με τον

κανονισμό (ΕΚ) 3288/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού 40/94, ενόψει της εφαρμογής των συμφωνιών που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο του Γύρου της Ουρουγουάης (ΕΕ L 349, σ. 83). Το εν λόγω άρθρο, το οποίο κατέστη άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), ορίζει:

«Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση: […] τα σήματα για κρασιά, εμπεριέχοντα ή αποτελούμενα από γεωγραφική ένδειξη εμφαίνουσα κρασιά, […] εφόσον πρόκειται για κρασιά […] που δεν έχουν τη συγκεκριμένη καταγωγή.»

5 Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3288/94 έχει ως εξής:

«[Τ]ο άρθρο 23 παράγραφος 2 της Συμφωνίας [ΔΠΙΤΕ] προβλέπει μεν την άρνηση ή ακύρωση σημάτων που περιέχουν ή συνίστανται σε ψευδείς γεωγραφικές ενδείξεις κρασιών και οινοπνευματωδών, χωρίς όμως και να απαιτεί η φύση αυτών να είναι τέτοια ώστε να μπορεί να εξαπατήσει το κοινό· […] στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 πρέπει, ως εκ τούτου, να προστεθεί ένα νέο σημείο ι΄.»

6 Το άρθρο 50, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 179, σ. 1), όπως αυτός ισχύει στην υπό κρίση διαφορά, ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν στους ενδιαφερόμενους να αποτρέψουν, υπό τους όρους που ορίζονται στα άρθρα 23 και 24 της Συμφωνίας [ΔΠΙΤΕ], τη χρησιμοποίηση στην Κοινότητα μιας γεωγραφικής ένδειξης

που χαρακτηρίζει προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, [στοιχείο β΄, του κανονισμού 1493/1999], σε προϊόντα που δεν κατάγονται από τον τόπο που ορίζεται από τη σχετική γεωγραφική ένδειξη, ακόμη και αν αναφέρεται η πραγματική καταγωγή των προϊόντων ή αν η γεωγραφική ένδειξη χρησιμοποιείται σε μετάφραση ή συνοδεύεται από ενδείξεις όπως "είδος", "μορφή", "απομίμηση" ή άλλες ανάλογες ενδείξεις.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως "γεωγραφικές ενδείξεις" νοούνται οι ενδείξεις που χρησιμεύουν για την ταυτοποίηση ενός προϊόντος ως καταγόμενου από το έδαφος μιας τρίτης χώρας που αποτελεί μέλος του [ΠΟΕ] ή μιας περιφέρειας ή τοποθεσίας στο εν λόγω έδαφος, στις περιπτώσεις όπου η ποιότητα, η φήμη ή ένα άλλο συγκεκριμένο χαρακτηριστικό του προϊόντος μπορεί να αποδοθεί κυρίως στην εν λόγω γεωγραφική θέση καταγωγής.»

7 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1493/1999 ορίζει:

«Εάν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί το όνομα μιας καθορισμένης περιοχής για οίνο ποιότητας παραγόμενο σε καθορισμένες περιοχές (στο εξής: οίνος v.q.p.r.d.) καθώς και, ενδεχομένως, για οίνο που προορίζεται να μεταποιηθεί σε v.q.p.r.d., αυτό το όνομα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την περιγραφή προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα που δεν προέρχονται από την περιοχή αυτή ή/και στα οποία αυτό το όνομα δεν έχει αποδοθεί σύμφωνα με τις εφαρμοζόμενες κοινοτικές και εθνικές κανονιστικές διατάξεις. Ισχύει το ίδιο εάν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί το όνομα δήμου, κοινότητας, οικισμού ή μιας μικρής τοποθεσίας μόνο για έναν οίνο v.q.p.r.d. καθώς και, ενδεχομένως, για έναν οίνο που προορίζεται να μεταποιηθεί σε v.q.p.r.d.»

8 Το άρθρο 54 του κανονισμού 1493/1999 ορίζει:

«1. Ως οίνοι ποιότητας παραγόμενοι σε καθορισμένες περιοχές νοούνται οι οίνοι που ανταποκρίνονται στις διατάξεις του παρόντος τίτλου και στις θεσπιζόμενες σχετικές κοινοτικές και εθνικές διατάξεις.

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον κατάλογο των v.q.p.r.d. που έχουν αναγνωρίσει, αναφέροντας, για κάθε έναν από τους εν λόγω v.q.p.r.d., την παραπομπή στις εθνικές διατάξεις που διέπουν την παραγωγή και την παρασκευή τους.

5. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον εν λόγω κατάλογο στην [Επίσημη Εφημερίδα], σειρά C.»

9 Ένας κατάλογος των οίνων ποιότητας που παράγονται σε καθορισμένες περιοχές (v.q.p.r.d.) δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής, κατά το άρθρο 54, παράγραφος 4, του κανονισμού 1493/1999, για πρώτη φορά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 19ης Φεβρουαρίου 1999 (C 46, σ. 113). Ο κατάλογος αυτός — που ακύρωσε και αντικατέστησε τον κατάλογο που είχε δημοσιευθεί προγενεστέρως στην Επίσημη Εφημερίδα της 15ης Νοεμβρίου 1996 (C 344, σ. 110), κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 823/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικά με τους οίνους v.q.p.r.d. (ΕΕ L 84, σ. 59)— μνημονεύει, όσον αφορά την Ισπανία, την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia», καθώς και την παραπομπή στις υπουργικές αποφάσεις της 13ης Ιουνίου 1987 που δημοσιεύθηκαν στο *Boletín Oficial del Estado* [Επίσημη Εφημερίδα του Ισπανικού Κράτους] *(BOE* της 3ης Ιουλίου 1987), της 11ης Μαρτίου 1991 *(BOE* της 14ης Μαρτίου 1991) και της 29ης Νοεμβρίου 1995 *(BOE* της 8ης Δεκεμβρίου 1995).

10 Ένας νέος κατάλογος των οίνων v.q.p.r.d. δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα της 14ης Απριλίου 2004 (C 90, σ. 1). Στον εν λόγω κατάλογο έγινε μνεία, όσον αφορά την Ισπανία και την περιφέρεια Valencia (Βαλένθια), της ελάσσονος περιφέρειας Clariano καθώς και της υπουργικής αποφάσεως της 19ης Οκτωβρίου 2000 *(BOE* της 3ης Νοεμβρίου 2000) και της υπουργικής αποφάσεως APA/1815/2002 *(BOE* της 16ης Ιουλίου 2002).

11 Εν συνεχεία, νέοι κατάλογοι δημοσιεύθηκαν εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα το 2006 (C 41, σ. 1) και το 2007 (C 106, σ. 1). Στους εν λόγω καταλόγους περιλαμβάνονται οι ίδιες ενδείξεις, όσον αφορά την περιφέρεια Valencia και την ελάσσονα περιφέρεια Clariano, καθώς και οι ίδιες παραπομπές στις υπουργικές αποφάσεις με εκείνες που εμφαίνονται στην Επίσημη Εφημερίδα C 90, της 14ης Απριλίου 2004.

Η εθνική ρύθμιση

12 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, το οποίο επικυρώθηκε με υπουργική απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2000 και δημοσιεύθηκε στο *Boletín Oficial del Estado* της 3ης Νοεμβρίου 2000, ορίζει:

«1. Η παρεχόμενη από την παρούσα ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως προστασία είναι αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 81 του νόμου 25/1970, της 2ας Δεκεμβρίου 1970, και στη λοιπή εφαρμοστέα νομοθεσία και καλύπτει την έκφραση "Valencia" και όλες τις ονομασίες των ελασσόνων περιφερειών, των επί μέρους περιφερειών, των δήμων, των περιοχών και των κτημάτων που συναποτελούν τις ζώνες παραγωγής και παλαίωσης που μνημονεύονται στο άρθρο 4.

2. Απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται για άλλους οίνους τα ονόματα, τα σήματα, οι λέξεις, οι εκφράσεις και τα σημεία που θα μπορούσαν, λόγω της ομοιότητάς τους από φωνητικής απόψεως ή από απόψεως γραφικής αναπαραστάσεως με εκείνα που προστατεύονται δυνάμει της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως, να έχουν ως αποτέλεσμα την πρόκληση συγχύσεως μεταξύ των πρώτων και εκείνων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας ρυθμίσεως, ακόμη και όταν έπονται των λέξεων "τύπου", "είδους", "εμφιαλώθηκε στο […]", "φυλάσσεται σε οιναποθήκη στο […]", και άλλων παρόμοιων λέξεων.»

13 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως προβλέπει τα εξής:

«Η περιοχή παραγωγής που προστατεύεται δυνάμει της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως "valencia" απαρτίζεται από εδάφη ευρισκόμενα στην επαρχία Βαλένθια τα οποία το συμβούλιο διαχειρίσεως κρίνει κατάλληλα για την παραγωγή σταφυλιών των ποικιλιών αμπέλου που μνημονεύονται στο άρθρο 5· η εν λόγω περιοχή παραγωγής αποτελείται από τις ελάσσονες περιφέρειες και τους δήμους που απαριθμούνται κατωτέρω: […] ελάσσων περιφέρεια Clariano: [...] Palomar [...]».

14 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση APA/1815/2002, της 4ης Ιουλίου 2002 *(BOE* αριθ. 169, της 16ης Ιουλίου 2002, σ. 25958). Οι περιλαμβανόμενες στην εν λόγω διάταξη λέξεις «el palomar» αντικαθίστανται από τη λέξη «palomar».

Ιστορικό της διαφοράς

15 Στις 27 Νοεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα, Abadía Retuerta, SA, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού 40/94.

16 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο CUVÉE PALOMAR.

17 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στην κλάση 33 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «οίνοι».

18 Ο εξεταστής, εκτιμώντας ότι το σήμα, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, προσέκρουε στον προβλεπόμενο από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 απόλυτο λόγο απαραδέκτου, απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως με απόφαση της 5ης Ιουνίου 2007.

19 Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή.

20 Το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή και υποχρέωσε την προσφεύγουσα να φέρει τα σχετικά έξοδα διαδικασίας με απόφαση της 2ας Απριλίου 2008 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

21 Το τμήμα προσφυγών υπενθυμίζει ότι, κατά τη νομολογία (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2004, C-245/02, Anheuser-Busch, Συλλογή 2004, σ. I-10989, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), εφόσον η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, το Δικαστήριο οφείλει να ερμηνεύει την περί σημάτων νομοθεσία της, στο μέτρο του δυνατού, σε συνάρτηση με το γράμμα και τους σκοπούς της συμφωνίας αυτής (σημείο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

22 Το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι από τη σύγκριση μεταξύ της διατάξεως του άρθρου 22, παράγραφος 3, και της διατάξεως του άρθρου 23, παράγραφος 2, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ προκύπτει ότι η τελευταία αυτή διάταξη, της οποίας το περιεχόμενο ενσωματώθηκε στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, αποτελεί lex specialis, που προβλέπει ειδική απαγόρευση καταχωρίσεως των γεωγραφικών ενδείξεων που προορίζονται για τον προσδιορισμό οίνων και

οινοπνευματωδών ποτών. Κατά το τμήμα προσφυγών, πρόκειται για απόλυτη και απηλλαγμένη αιρέσεων απαγόρευση, καθόσον δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η χρήση της γεωγραφικής ενδείξεως στο σήμα για τα εν λόγω προϊόντα μπορεί να παραπλανήσει το κοινό ως προς τον πραγματικό τόπο καταγωγής, προϋπόθεση από την οποία, αντιθέτως, εξαρτάται ρητώς η εφαρμογή της γενικής απαγορεύσεως των γεωγραφικών ενδείξεων την οποία προβλέπει το άρθρο 22, παράγραφος 3, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ (σημεία 16 και 17).

23 Το τμήμα προσφυγών διαπιστώνει, κατ' ουσίαν, ότι το el Palomar είναι το όνομα ενός δήμου της ελάσσονος περιφέρειας Clariano και αποτελεί, βάσει της εφαρμοστέας κοινοτικής και εθνικής ρυθμίσεως, περιοχή παραγωγής που προστατεύεται δυνάμει της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia» (σημεία 19 και 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

24 Το τμήμα προσφυγών εκτιμά ότι υφίσταται μεγάλη ομοιότητα μεταξύ του ονόματος του Δήμου el Palomar, το οποίο προστατεύεται δυνάμει της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia», και της λέξεως «palomar» που συμπεριλαμβάνεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

25 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών συνάγει ότι η χρήση του εν λόγω σήματος απαγορεύεται δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 2, της υπουργικής αποφάσεως της 19ης Οκτωβρίου 2000, καθόσον η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος δεν αφορούσε τον προσδιορισμό οίνων προερχομένων από την εν λόγω γεωγραφική ζώνη καταγωγής (σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

26 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι, καίτοι είναι αληθές ότι το επίσημο όνομα του δήμου είναι el Palomar, το στοιχείο «palomar» είναι αυτό που προσδιορίζει την εν λόγω συγκεκριμένη ζώνη και συνιστά το ουσιώδες στοιχείο επί του οποίου στηρίζεται η γεωγραφική ένδειξη, δεδομένου ότι η αναγνώριση της ονομασίας αυτής δεν μπορεί να εξαρτάται από την ύπαρξη ή από την ανυπαρξία του άρθρου «el». Επιπλέον, ο εν λόγω δήμος προσδιορίσθηκε με το όνομα Palomar, χωρίς άρθρο, στην υπουργική απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2000 (σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

27 Δεδομένου ότι η προστασία της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως καλύπτει και τα ονόματα των δήμων, εν προκειμένω το όνομα el Palomar, καθώς και τις λέξεις που θα μπορούσαν, λόγω της ομοιότητάς τους, να δημιουργήσουν σύγχυση, όπως συμβαίνει με τη λέξη «palomar» που περιλαμβάνεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι η ύπαρξη της λέξεως αυτής στο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση νοείται, σύμφωνα με την εφαρμοστέα ρύθμιση, ως γεωγραφική ένδειξη που προορίζεται για τον προσδιορισμό ενός οίνου. Δεδομένου ότι τα επίμαχα προϊόντα δεν έχουν την καταγωγή αυτή, το τμήμα προσφυγών εκτιμά ότι δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό προς καταχώριση το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση για τον προσδιορισμό οίνων, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, καθόσον το εν λόγω σήμα εμπεριέχει ψευδή γεωγραφική ένδειξη (σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

28 Τέλος, το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι η εκτίμηση αυτή ισχύει επίσης ως προς την τροποποιημένη περιγραφή των προϊόντων που καλύπτει η αίτηση, ήτοι «οίνοι προερχόμενοι από οινοπαραγωγό περιοχή που είναι γνωστή με το όνομα “Pago Palomar”, η οποία βρίσκεται στον Δήμο Sardón de Duero (Valladolid, Ισπανία)». Το τμήμα προσφυγών συνάγει ότι ο περιορισμός αυτός δεν παρέχει τη δυνατότητα να υπερκερασθεί η διατυπωθείσα αντίρρηση, καθόσον ο περιορισμός αυτός απλώς και μόνον επιβεβαιώνει το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση περιέχει γεωγραφική ένδειξη που δεν αντιστοιχεί στην καταγωγή των προϊόντων που προσδιορίζει, γεγονός το οποίο αντιβαίνει προς τις διατάξεις που προβλέπονται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 (σημείο 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

29 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

30 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Η προσφεύγουσα προβάλλει μόνον έναν λόγο ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

32 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς, καθόσον περιέχει απαγόρευση καταχωρίσεως. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η διάταξη αυτή δεν είναι εφαρμοστέα εν προκειμένω, καθόσον το σήμα CUVÉE PALOMAR, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν εμπεριέχει το κύριο όνομα της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «el Palomar».

33 Συγκεκριμένα, το όνομα του δήμου είναι el Palomar, και όχι Palomar, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, όπως τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση APA/1815/2002.

34 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι οι αρμόδιοι οργανισμοί για την προστασία της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia» δεν προέβαλαν αντιρρήσεις κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος καταδεικνύει την έλλειψη συγκρούσεως μεταξύ του εν λόγω σήματος και του ονόματος του δήμου.

35 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο Δήμος el Palomar έχει πληθυσμό λίγο μεγαλύτερο από 500 κατοίκους. Κατά συνέπεια, πρόκειται για έναν πολύ μικρό δήμο, παντελώς άγνωστο στον μέσο Ισπανό και Ευρωπαίο καταναλωτή, ο οποίος αγνοεί ότι οίνοι με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» παράγονται στο el Palomar. Επομένως, το όνομα el Palomar αποτελεί γεωγραφικό όνομα παντελώς άγνωστο στις ενδιαφερόμενες κατηγορίες προσώπων.

36 Η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι η νομολογία σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009], κατά την οποία δεν συντρέχει λόγος να εφαρμόζεται ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 σε περίπτωση σημάτων που αποτελούνται από όνομα το οποίο προσδιορίζει γεωγραφικές ζώνες που δεν είναι ευρύτερα γνωστές (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψεις 31 έως 33), θα πρέπει επίσης να τύχει εφαρμογής, mutatis mutandis, επί του απολύτου λόγου απαραδέκτου που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

37 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνεπάγεται, προκειμένου να τυγχάνει εφαρμογής η απόλυτη απαγόρευση καταχωρίσεως, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εμπεριέχει ή αποτελείται από εσφαλμένη γεωγραφική ένδειξη.

38 Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος CUVÉE PALOMAR δεν εμπεριέχει και δεν αποτελείται από εσφαλμένη γεωγραφική ένδειξη. Αντιθέτως, προσδιορίζει τη γεωγραφική καταγωγή των οίνων της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, ο όρος «palomar» προσδιορίζει, στο σήμα CUVÉE PALOMAR, έναν αμπελώνα Palomar, ο οποίος υφίσταται από τον 19ο αιώνα και ο οποίος βρίσκεται στο κτήμα Retuerta, ιδιοκτησίας της Abadía Retuerta, στον ισπανικό Δήμο Sardón de Duero (Valladolid).

39 Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, είναι προφανές ότι, υπό την ιδιότητα της ιδιοκτήτριας του αμπελώνα Palomar, η προσφεύγουσα έχει κάθε δικαίωμα να προσδιορίζει τους οίνους που παρασκευάζονται σε αυτόν τον αμπελώνα με το σήμα CUVÉE PALOMAR. Για τον λόγο αυτόν, προκειμένου να αρθούν οι αντιρρήσεις που προέβαλε το ΓΕΕΑ και προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε πλάνη όσον αφορά τη γεωγραφική καταγωγή των προϊόντων της, η προσφεύγουσα δέχθηκε να περιορίσει, στις 16 Φεβρουαρίου 2007, την αίτηση καταχωρίσεως σήματος στους «οίνους που προέρχονται από έναν αμπελώνα που είναι γνωστός ως "αμπελώνας Palomar" και βρίσκεται στο έδαφος του Δήμου Sardón de Duero (Valladolid, Ισπανία)».

40 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος CUVÉE PALOMAR δεν περιλαμβάνει καμία ψευδή γεωγραφική ένδειξη, δεδομένου ότι ο αμπελώνας Palomar υφίσταται και ανήκει στην προσφεύγουσα και ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αποτελέσει αντικείμενο της απόλυτης απαγορεύσεως καταχωρίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

41 Πέμπτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το όνομα του αμπελώνα Palomar, ο οποίος της ανήκει και του οποίου η ύπαρξη βεβαιώνεται, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 38 ανωτέρω, από τον 19ο αιώνα, είναι πολύ προγενέστερο από την αναγνώριση, το 2000, του Δήμου el Palomar ως ζώνης παραγωγής που προστατεύεται δυνάμει της

ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia». Κατά συνέπεια, η άρνηση καταχωρίσεως του σήματος CUVÉE PALOMAR συνιστά παραβίαση της γενικής αρχής του δικαίου που περιέχεται στο λατινικό απόφθεγμα prior tempore, potior iure. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η υπουργική απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2000 που είχε ως αποτέλεσμα την αναγνώριση του Δήμου el Palomar ως ζώνης παραγωγής που προστατεύεται δυνάμει της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia» είναι μάλιστα μεταγενέστερη του ισπανικού σήματος αριθ. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR, το οποίο χρονολογείται από το 1997.

42 Έκτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η λέξη «palomar» είναι πολύσημη λέξη, η οποία σημαίνει, κατά το λεξικό της Real Academia Española [Βασιλικής Ισπανικής Ακαδημίας]: «1. (ουσιαστικό) Τόπος όπου εκτρέφονται περιστέρια. 2. (επίθετο) Αναφέρεται σε ένα είδος νήματος: πρόκειται για πιο λεπτό και πιο στριμμένο νήμα από το κλασικό».

43 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το γεγονός αυτό απαμβλύνει τον υποτιθέμενο χαρακτήρα του Δήμου el Palomar ως γεωγραφικής ενδείξεως.

44 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εφόσον το σημείο το οποίο περιλαμβάνεται στο σήμα, πέραν της γεωγραφικής σημασίας του, έχει και άλλη σημασία που υπερισχύει της γεωγραφικής σημασίας, η προσοχή πρέπει να επικεντρωθεί στην κύρια σημασία του. Μετά την εκτίμηση αυτή, πρέπει να τύχει εφαρμογής το αντίστοιχο νομικό καθεστώς. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, ο όρος «palomar» διαθέτει μια κύρια σημασία, η οποία είναι γνωστή σε όλους τους καταναλωτές και η οποία συνίσταται στον «τόπο όπου εκτρέφονται περιστέρια».

45 Η προσφεύγουσα προβάλλει το επιχείρημα ότι, εφόσον ο φερόμενος ως γεωγραφικός χαρακτήρας της λέξεως «palomar» απαμβλύνεται από τις άλλες σημασίες του ονόματος αυτού, η εν λόγω λέξη «palomar» μπορεί να εκπληρώσει τις λειτουργίες που προσιδιάζουν σε ένα σήμα. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94. Συγκεκριμένα, η προστασία ενός υποτιθέμενου συλλογικού συμφέροντος, που θα δικαιολογούσε την άρνηση καταχωρίσεως

σημάτων που συμπίπτουν με γεωγραφικές ενδείξεις, δεν μπορεί να φθάνει, κατά την προσφεύγουσα, μέχρι του σημείου ώστε να δημιουργείται η οξύμωρη κατάσταση που συνίσταται στο να απορρίπτονται σήματα τα οποία έχουν άλλες σημασίες ή τα οποία προσδιορίζουν, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, τη ζώνη καταγωγής των επίμαχων προϊόντων.

46 Έβδομον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι είναι δικαιούχος διαφόρων κοινοτικών σημάτων —PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR— τα οποία προσδιορίζουν οίνους που υπάγονται στην κλάση 33, καθώς και του ισπανικού σήματος CUVÉE EL PALOMAR —το οποίο περιέχει το όνομα του Δήμου el Palomar στο σύνολό του.

47 Συναφώς, η προσφεύγουσα επικαλείται το γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 5, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω).

48 Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, το ισπανικό σήμα αριθ. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR χρονολογείται από το 1997 και είναι, κατά συνέπεια, προγενέστερο της προστασίας που προσδόθηκε στο όνομα του Δήμου el Palomar στο πλαίσιο της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia», η οποία κατοχυρώθηκε το 2000.

49 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το κύρος των σημάτων CUVÉE EL PALOMAR (το οποίο καταχωρίσθηκε το 1997) και CUVÉE PALOMAR (του οποίου η καταχώριση ζητήθηκε καλοπίστως από την προσφεύγουσα) δεν μπορεί να αμφισβητηθεί απλώς και μόνο για τον λόγο ότι τα σήματα αυτά είναι παρόμοια με γεωγραφική ένδειξη που αναγνωρίσθηκε μεταγενεστέρως.

50 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το σήμα CUVÉE EL PALOMAR προστατεύεται, επίσης, σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δυνάμει του διεθνούς σήματος αριθ. 699.977, το οποίο καταχωρίσθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1998.

51 Όσον αφορά την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι οι προηγούμενες καταχωρίσεις δεν ασκούν επιρροή, καθόσον, κατά πάγια νομολογία, οι εθνικές αποφάσεις δεν είναι δεσμευτικές για το ΓΕΕΑ και δεν το απαλλάσσουν από την υποχρέωσή του να εφαρμόζει την κοινοτική ρύθμιση επί της περιπτώσεως που αποτελεί ακριβώς αντικείμενο μελέτης, η προσφεύγουσα αντιτάσσει ότι το τμήμα προσφυγών παραβλέπει το ότι δύο από τις προηγούμενες καταχωρίσεις (ήτοι τα κοινοτικά σήματα αριθ. 4.827.978 PAGO PALOMAR και αριθ. 5.501.978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) αποτέλεσαν αντικείμενο εξετάσεως εκ μέρους του ιδίου του ΓΕΕΑ και, ως εκ τούτου, δεν αποτελούν εθνικές αποφάσεις.

52 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το γεγονός ότι οι αρμόδιες για τα σήματα υπηρεσίες της Γερμανίας, της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Αυστρίας ή του Ηνωμένου Βασιλείου δέχθηκαν την καταχώριση του σήματος CUVÉE EL PALOMAR έπρεπε να ληφθεί υπόψη από το ΓΕΕΑ ως σαφές παράδειγμα περί του ότι το κοινοτικό σήμα CUVÉE PALOMAR δεν εμπίπτει σε κανένα απόλυτο λόγο απαραδέκτου της καταχωρίσεως, τούτο δε πολλώ μάλλον εφόσον το ίδιο το ΓΕΕΑ είχε δεχθεί την καταχώριση των κοινοτικών σημάτων PAGO PALOMAR και ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR.

53 Όγδοον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το ΓΕΕΑ έχει προβεί σε καταχώριση σημάτων όπως CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ και CUVÉE OCCITANE.

54 Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, τα σήματα αυτά έχουν άμεση και προφανή σχέση με μια γεωγραφική ζώνη που είναι γνωστή στην κατηγορία προσώπων που ασχολούνται με τον αμπελοοινικό κλάδο δραστηριότητας, δεδομένου ότι το ευρωπαϊκό κοινό εν γένει είναι ικανό να προσδιορίζει γεωγραφικώς τη Μεσόγειο, τον κόλπο του Saint-Tropez και την Οξιτανία.

55 Εξ αυτών προκύπτει, κατά την προσφεύγουσα, ότι η άρνηση καταχωρίσεως του σήματος CUVÉE PALOMAR συνιστά προσβολή της αρχής της ισότητας και αυθαίρετη απόφαση εκ μέρους του ΓΕΕΑ.

56 Τέλος, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε, κατ' ουσίαν, το γεγονός ότι ο κατάλογος των οίνων v.q.p.r.d. που δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα το 2007 δεν περιλαμβάνει το όνομα el Palomar, αλλά περιορίζεται να παραθέσει την παραπομπή στις εθνικές κανονιστικές διατάξεις όπου περιλαμβάνεται η εν λόγω μνεία. Όμως, κατά την προσφεύγουσα, η δημοσίευση του καταλόγου στην Επίσημη Εφημερίδα αποτελεί προϋπόθεση της δυνατότητας να αντιταχθούν σε τρίτους οι γεωγραφικές ονομασίες που προστατεύονται δυνάμει των εθνικών νομοθεσιών. Δεδομένου ότι η γεωγραφική ένδειξη el Palomar δεν έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα, η εν λόγω ένδειξη δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να αντιταχθεί στην προσφεύγουσα.

57 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστήριξε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η δημοσίευση του καταλόγου στην Επίσημη Εφημερίδα έλαβε χώρα μόλις το 2007, ήτοι μετά την αίτηση καταχωρίσεως σήματος η οποία υποβλήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2006. Πάντως, το γενεσιουργό αίτιο της δυνατότητας να αντιταχθούν σε τρίτους οι γεωγραφικές ονομασίες που προστατεύονται δυνάμει των εθνικών νομοθεσιών είναι, κατά την προσφεύγουσα, η εκ μέρους της Επιτροπής δημοσίευση του καταλόγου στην Επίσημη Εφημερίδα. Κατά συνέπεια, εάν το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα ενός καταλόγου που μνημονεύει μόνον τις παραπομπές στις εθνικές κανονιστικές διατάξεις όπου εμφαίνεται το el Palomar αρκεί για να εξασφαλισθεί η δημοσιότητα της μνείας αυτής, θα ήταν επιβεβλημένη η διαπίστωση ότι η δημοσίευση έλαβε χώρα μετά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος και, επομένως, η εν λόγω προστατευόμενη γεωγραφική ονομασία δεν θα μπορούσε να αντιταχθεί στην προσφεύγουσα.

58 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή και υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών προέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε ορθή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των κανόνων δικαίου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

59 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 40/94 προβλέπει ότι δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα για οίνους, εμπεριέχοντες ή αποτελούμενους

από γεωγραφική ένδειξη εμφαίνουσα οίνους, εφόσον πρόκειται για οίνους που δεν έχουν τη συγκεκριμένη καταγωγή.

60 Προς τον σκοπό της εφαρμογής της διατάξεως αυτής, πρέπει να προσδιορισθεί το περιεχόμενο της έννοιας «γεωγραφική ένδειξη προοριζόμενη για τον προσδιορισμό οίνων».

61 Ο κανονισμός 40/94 δεν ορίζει την έννοια της γεωγραφικής ενδείξεως που προορίζεται για τον προσδιορισμό οίνων.

62 Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 εισήχθη με τον κανονισμό 3288/94.

63 Συγκεκριμένα, η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3288/94 αποσαφηνίζει ότι «το άρθρο 23, παράγραφος 2, της Συμφωνίας [ΔΠΙΤΕ] προβλέπει μεν την άρνηση ή ακύρωση σημάτων που περιέχουν ή συνίστανται σε ψευδείς γεωγραφικές ενδείξεις κρασιών και οινοπνευματωδών, χωρίς όμως και να απαιτεί η φύση αυτών να είναι τέτοια ώστε να μπορεί να εξαπατήσει το κοινό» και ότι «στον κανονισμό 40/94 άρθρο 7, παράγραφος 1, πρέπει, ως εκ τούτου, να προστεθεί ένα νέο [στοιχείο] ι΄».

64 Πάντως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, εφόσον η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, το Δικαστήριο οφείλει να ερμηνεύει την περί σημάτων νομοθεσία της, στο μέτρο του δυνατού, σε συνάρτηση με το κείμενο και τους σκοπούς της συμφωνίας αυτής (βλ. απόφαση Anheuser-Busch, σκέψη 21 ανωτέρω, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

65 Κατά πάγια νομολογία, διάταξη συμφωνίας που συνήφθη από την Κοινότητα με τρίτες χώρες πρέπει να θεωρείται ότι έχει άμεση εφαρμογή όταν, λαμβανομένων υπόψη

του κειμένου, του αντικειμένου και της φύσεως της συμφωνίας, μπορεί να συναχθεί ότι η διάταξη συνεπάγεται σαφή, συγκεκριμένη και απηλλαγμένη αιρέσεων υποχρέωση που δεν εξαρτάται, κατά την εκτέλεσή της ή ως προς τα αποτελέσματά της, από την έκδοση μεταγενέστερης πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2000, C-300/98 και C-392/98, Dior κ.λπ., Συλλογή 2000, σ. I-11307, σκέψη 42).

66 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει κρίνει, αφενός, ότι, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως και της οικονομίας τους, η Συμφωνία ΠΟΕ και τα παραρτήματά της κατ' αρχήν δεν περιλαμβάνονται στους κανόνες με γνώμονα τους οποίους το Δικαστήριο ελέγχει τις πράξεις των κοινοτικών οργάνων στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως (απόφαση Dior κ.λπ., σκέψη 65 ανωτέρω, σκέψη 42) και, αφετέρου, ότι οι διατάξεις της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, η οποία αποτελεί παράρτημα της Συμφωνίας ΠΟΕ, δεν μπορούν να δημιουργήσουν για τους ιδιώτες δικαιώματα που αυτοί θα μπορούν βάσει του κοινοτικού δικαίου να επικαλεστούν ευθέως ενώπιον των δικαστηρίων (απόφαση Dior κ.λπ., σκέψη 65 ανωτέρω, σκέψη 43).

67 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι, καίτοι οι διατάξεις της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα, γεγονός παραμένει ότι η περί σημάτων νομοθεσία, ήτοι, εν προκειμένω, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, σε συνάρτηση με το κείμενο και τους σκοπούς της συμφωνίας αυτής.

68 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η έννοια της «γεωγραφικής ενδείξεως που προορίζεται για τον προσδιορισμό οίνων», η οποία εμφαίνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, διαφέρει, στη γαλλική γλωσσική απόδοση, από εκείνη που εμφαίνεται στο άρθρο 23 της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, το οποίο μνημονεύθηκε στη σκέψη 2 ανωτέρω.

69 Ωστόσο, δύο άλλες γλώσσες είναι επίσης αυθεντικές, σύμφωνα με την τελική πράξη στην οποία περιλαμβάνονται τα πορίσματα των πολυμερών εμπορικών

διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 (ΕΕ L 336, σ. 253) και της οποίας το κείμενο συντάχθηκε στη γαλλική, την αγγλική και την ισπανική γλώσσα.

70 Έτσι, πρέπει να επισημανθεί ότι οι λέξεις «geographical indication identifying wines» χρησιμοποιούνται τόσο στο άρθρο 23 της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ όσο και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 στην αγγλική γλωσσική απόδοση των διατάξεων αυτών.

71 Εξάλλου, οι λέξεις «indicación geográfica que identifique vinos» χρησιμοποιούνται στην ισπανική γλωσσική απόδοση του άρθρου 23 της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ και οι λέξεις «indicación geográfica que identifique el vino» στην ισπανική γλωσσική απόδοση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

72 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι καλύπτονται από τη διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 οι γεωγραφικές ενδείξεις που προσδιορίζουν οίνους και όχι οι γεωγραφικές ενδείξεις «που προορίζονται για τον προσδιορισμό οίνων».

73 Ο καθορισμός και η προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων όσον αφορά τους οίνους διέπονται από τον κανονισμό 1493/1999, ο οποίος είναι εφαρμοστέος ratione temporis στην προκειμένη περίπτωση.

74 Επιπλέον, η έννοια της γεωγραφικής ενδείξεως που προσδιορίζει οίνους, κατά το πνεύμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνεύεται με γνώμονα τις σχετικές διατάξεις του κοινοτικού δικαίου στον τομέα του καθορισμού και της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων όσον αφορά τους οίνους. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει αναφορά στον κανονισμό 1493/1999, ο οποίος αποβλέπει επίσης στο να διασφαλισθεί η συμβατότητα της κοινοτικής νομοθεσίας

προς τις διατάξεις της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 56 και 80 του κανονισμού αυτού.

75 Το άρθρο 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 1493/1999 αφορά την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων για τα προϊόντα που κατάγονται από τρίτες χώρες στο πλαίσιο της εφαρμογής των άρθρων 23 και 24 της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ.

76 Ωστόσο, το άρθρο 50, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει την έννοια της γεωγραφικής ενδείξεως μόνο για τους σκοπούς της εφαρμογής της παραγράφου 1 της διατάξεως αυτής.

77 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει αναφορά στις λοιπές διατάξεις του κανονισμού 1493/1999, προκειμένου να προσδιορισθεί το περιεχόμενο της έννοιας της γεωγραφικής ενδείξεως κατά το πνεύμα του κανονισμού αυτού.

78 Το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού 1493/1999 ορίζει:

«Οι κανόνες σχετικά με την περιγραφή, την ονομασία και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων που διέπονται από τον παρόντα κανονισμό καθώς και με την προστασία ορισμένων ενδείξεων, αναφορών και όρων εμφαίνονται στο παρόν κεφάλαιο και στα παραρτήματα VII και VIII.»

79 Κατά το άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 1493/1999, οι κανόνες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού περιέχουν, ιδίως, διατάξεις που διέπουν τη χρησιμοποίηση γεωγραφικών ενδείξεων.

80 Το σημείο Α του παραρτήματος VI του κανονισμού 1493/1999 προβλέπει τα εξής:

«1. “Καθορισμένη περιοχή” σημαίνει αμπελουργική περιοχή ή συνδυασμό αμπελουργικών περιοχών που παράγουν οίνους με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ποιότητας, και των οποίων η ονομασία χρησιμοποιείται για την περιγραφή των v.q.p.r.d.

2. Κάθε καθορισμένη περιοχή οριοθετείται επακριβώς, όσο το δυνατόν περισσότερο με βάση τον αμπελώνα και το αμπελοτεμάχιο. Για την οριοθέτηση αυτή, που πραγματοποιείται από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, λαμβάνονται υπόψη οι παράγοντες που συμβάλλουν στην ποιότητα των οίνων, οι οποίοι παράγονται στην εν λόγω περιοχή, όπως η φύση του εδάφους και του υπεδάφους, το κλίμα και η κατάσταση των αμπελώνων ή των αμπελοτεμαχίων.

3. Η καθορισμένη περιοχή προσδιορίζεται με το γεωγραφικό της όνομα […]

4. Η γεωγραφική ονομασία που προσδιορίζει μια καθορισμένη περιοχή πρέπει να είναι ακριβής και να συνδέεται σαφώς με την περιοχή παραγωγής ώστε, λαμβάνοντας υπόψη την υπάρχουσα κατάσταση, να αποφεύγεται η σύγχυση.»

81 Το σημείο Β, 1, στοιχείο γ΄, πρώτη περίπτωση, του παραρτήματος VII του κανονισμού 1493/1999 προβλέπει τα εξής:

«Η επισήμανση των προϊόντων που παρασκευάζονται στην Κοινότητα μπορεί να συμπληρώνεται από τις ακόλουθες ενδείξεις, υπό προϋποθέσεις που θα καθοριστούν:

[…] για τους v.q.p.r.d.: […] την ένδειξη μιας γεωγραφικής ενότητας μικρότερης από την καθορισμένη περιοχή σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που ορίζει το κράτος μέλος παραγωγής.»

82 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1493/1999 ορίζει ότι, εάν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί το όνομα μιας καθορισμένης περιοχής για οίνο v.q.p.r.d., αυτό το όνομα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την περιγραφή προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα που δεν προέρχονται από την περιοχή αυτή ή/και στα οποία αυτό το όνομα δεν έχει αποδοθεί σύμφωνα με τις εφαρμοστέες κοινοτικές και εθνικές κανονιστικές διατάξεις. Ισχύει το ίδιο εάν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί το όνομα δήμου, κοινότητας ή μιας μικρής περιοχής μόνο για έναν οίνο v.q.p.r.d.

83 Με άλλα λόγια, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια, δυνάμει του κανονισμού 1493/1999, για την απόδοση του ονόματος ενός δήμου, μιας κοινότητας ή μιας μικρής περιοχής σε έναν οίνο v.q.p.r.d. Σε τέτοια περίπτωση, αυτό το όνομα δεν θα μπορεί να χρησιμοποιείται για την περιγραφή προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα που δεν προέρχονται από τον εν λόγω δήμο, από την εν λόγω κοινότητα ή από την εν λόγω μικρή περιοχή ή/και στα οποία το όνομα αυτό δεν έχει αποδοθεί σύμφωνα με τις εφαρμοστέες κοινοτικές και εθνικές ρυθμίσεις.

84 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού 1493/1999, εναπόκειται στα κράτη μέλη να προσδιορίζουν, εντός των αντιστοίχων εδαφών τους, τις γεωγραφικές ενδείξεις στις οποίες τα εν λόγω κράτη μέλη προτίθενται να αποδώσουν την ιδιότητα των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων.

85 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, κανονιστικής αποφάσεως η οποία θεσπίσθηκε από τον Ισπανό νομοθέτη, προβλέπει ότι η παρεχόμενη από την εν λόγω ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως προστασία καλύπτει την έκφραση «valencia» και όλες τις ονομασίες των ελασσόνων περιφερειών, των επί μέρους περιφερειών, των δήμων, των περιοχών και των κτημάτων που συναποτελούν τις ζώνες παραγωγής και παλαίωσης που μνημονεύονται στο άρθρο 4.

86 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση APA/1815/2002, της 4ης Ιουλίου 2002, προβλέπει ότι η περιοχή παραγωγής που προστατεύεται δυνάμει της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia» απαρτίζεται, ιδίως, από την ελάσσονα περιφέρεια Clariano, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, έναν δήμο που φέρει το όνομα el Palomar.

87 Επομένως, το όνομα el Palomar συνιστά γεωγραφική ένδειξη για έναν οίνο v.q.p.r.d. σύμφωνα με την ισπανική νομοθεσία και, κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 52 του κανονισμού 1493/1999, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, η οποία εξάλλου επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν είχε θέσει υπό αμφισβήτηση το κύρος της νομοθεσίας αυτής ενώπιον των ισπανικών δικαστηρίων.

88 Δεδομένου ότι το όνομα el Palomar αποτελεί γεωγραφική ένδειξη για έναν οίνο v.q.p.r.d., αυτό συνιστά, κατά συνέπεια, γεωγραφική ένδειξη που προσδιορίζει οίνους κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

89 Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει, εξάλλου, ότι η γεωγραφική ένδειξη el Palomar δεν χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό ενός οίνου που παράγεται στον δήμο που φέρει αυτό το όνομα. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα περιορίζεται να υποστηρίξει, κατ' ουσίαν, ότι δικαιούται να χρησιμοποιεί το όνομα Palomar παρά την ύπαρξη της γεωγραφικής ενδείξεως el Palomar.

90 Αντιθέτως, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα να αντιταχθεί σε τρίτους η γεωγραφική ένδειξη el Palomar, εξαιτίας του ότι ο κατάλογος που δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 54, παράγραφος 5, του κανονισμού 1493/1999 δεν μνημονεύει το el Palomar ή, ακόμη, το Palomar.

91 Συναφώς, το άρθρο 54, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1493/1999 ορίζει, αφενός, ότι τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον κατάλογο των οίνων v.q.p.r.d. που έχουν αναγνωρίσει, αναφέροντας, για καθένα από τους εν λόγω οίνους v.q.p.r.d., την παραπομπή στις εθνικές διατάξεις που διέπουν την παραγωγή και την παρασκευή τους και, αφετέρου, ότι ο κατάλογος αυτός δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα (σειρά C) εκ μέρους της Επιτροπής.

92 Αφενός, πρέπει να υπομνηστεί ότι η νέα κανονιστική απόφαση σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως δημοσιεύθηκε στο *BOE* της 3ης Νοεμβρίου 2000. Η υπουργική απόφαση APA/1815/2002 δημοσιεύθηκε στο *BOE* στις 16 Ιουλίου 2002.

93 Αφετέρου, ένας κατάλογος των οίνων v.q.p.r.d. δημοσιεύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 5, του κανονισμού 1493/1999 για πρώτη φορά στην Επίσημη Εφημερίδα της 19ης Φεβρουαρίου 1999 (C 46, σ. 113).

94 Όπως υπομνήστηκε στη σκέψη 10 ανωτέρω, ένας νέος κατάλογος των οίνων v.q.p.r.d. δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα, στις 14 Απριλίου 2004. Στον εν λόγω κατάλογο έγινε μνεία, όσον αφορά την Ισπανία και την περιφέρεια Valencia, της ελάσσονος περιφέρειας Clariano, της υπουργικής αποφάσεως της 19ης Οκτωβρίου 2000 και της υπουργικής αποφάσεως APA/1815/2002 καθώς και των παραπομπών της δημοσιεύσεως των δύο αυτών υπουργικών αποφάσεων στο *BOE*.

95 Επιπλέον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 11 ανωτέρω, νέοι κατάλογοι δημοσιεύθηκαν, εν συνεχεία, εκ μέρους της Επιτροπής στην Επίσημη Εφημερίδα το 2006, ακολούθως δε το 2007. Στους εν λόγω καταλόγους περιλαμβάνονται ενδείξεις πανομοιότυπες με εκείνες που εμφαίνονται στον κατάλογο που δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής το 2004 όσον αφορά την περιφέρεια Valencia και την ελάσσονα περιφέρεια Clariano.

96 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι ο κατάλογος των οίνων v.q.p.r.d., ο οποίος περιλαμβάνει μνεία της γεωγραφικής ενδείξεως Clariano και της παραπομπής στις σχετικές διατάξεις του ισπανικού δικαίου, δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στην Επίσημη Εφημερίδα μόλις το 2007.

97 Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η κοινοτική προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων, η οποία κατοχυρώνεται με τον κανονισμό 1493/1999, στηρίζεται στις γεωγραφικές ενδείξεις, όπως αυτές προσδιορίζονται από τη νομοθεσία των κρατών μελών, τηρουμένων των σχετικών διατάξεων του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, η προστασία αυτή δεν προκύπτει από αυτοτελή κοινοτική διαδικασία ούτε καν από έναν μηχανισμό κατά το πέρας του οποίου οι αναγνωριζόμενες από τα κράτη μέλη γεωγραφικές ενδείξεις θα επρόκειτο να ενσωματωθούν σε μια κοινοτική πράξη δεσμευτικού χαρακτήρα.

98 Οι μόνες υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 54, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1493/1999 συνίστανται, ως προς τα κράτη μέλη, στο να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τον κατάλογο των οίνων v.q.p.r.d. που έχουν αναγνωρίσει, αναφέροντας, για καθένα από τους εν λόγω οίνους v.q.p.r.d., την παραπομπή στις εθνικές διατάξεις που διέπουν την παραγωγή και την παρασκευή τους και, ως προς την Επιτροπή, στο να δημοσιεύει τον εν λόγω κατάλογο στη σειρά C —και όχι στη σειρά L— της Επίσημης Εφημερίδας.

99 Δεδομένου ότι η προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων διασφαλίζεται με τη νομοθεσία των κρατών μελών, εξ αυτού προκύπτει ότι η δυνατότητα να αντιταχθούν σε τρίτους τα εθνικά μέτρα με τα οποία κράτος μέλος αποδίδει το όνομα μιας καθορισμένης περιοχής σε έναν οίνο v.q.p.r.d., ή το όνομα ενός δήμου, μιας κοινότητας ή μιας μικρής περιοχής, κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1493/1999, απορρέει από τη δημοσίευση των διατάξεων αυτών στην Επίσημη Εφημερίδα του κράτους μέλους που θεσπίζει τα εν λόγω μέτρα.

100 Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι η νέα κανονιστική απόφαση σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως

που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, καθώς και η υπουργική απόφαση APA/1815/2002, δημοσιεύθηκαν στο *BOE,* αντιστοίχως, το 2000 και το 2002, ήτοι σε ημερομηνία προγενέστερη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος η οποία υποβλήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2006.

101 Όπως επίσης προκύπτει από το γεγονός ότι η προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων διασφαλίζεται με τη νομοθεσία των κρατών μελών, η δημοσίευση του καταλόγου των οίνων v.q.p.r.d., καθώς και των παραπομπών στις εθνικές διατάξεις, στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* αποτελεί απλώς και μόνο μέτρο για την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων την οποία κατοχυρώνει καθένα από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας τους.

102 Είναι αληθές ότι ο τρόπος που επέλεξε η Επιτροπή για τη δημοσίευση των πληροφοριακών στοιχείων που γνωστοποιήθηκαν από το Βασίλειο της Ισπανίας ουδόλως δίδει την εντύπωση ότι είναι αποτελεσματικός προς διασφάλιση πλήρους ενημερώσεως του κοινού, στο μέτρο που το όνομα των δήμων τους οποίους αφορά μια ένδειξη προελεύσεως που σχετίζεται, ιδίως, με την περιφέρεια Valencia και την ελάσσονα περιφέρεια Clariano —συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του Δήμου el Palomar— δεν εμφαίνεται στον κατάλογο που δημοσιεύθηκε εκ μέρους της Επιτροπής.

103 Ωστόσο, διαπιστώνεται, αφενός, ότι ο ως άνω τρόπος δημοσιεύσεως των εθνικών πληροφοριακών στοιχείων τηρεί τις διατάξεις του άρθρου 54, παράγραφος 5, του κανονισμού 1493/1999 και, αφετέρου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο ως άνω τρόπος δημοσιεύσεως δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την παρεχόμενη από τον κανονισμό 1493/1999 προστασία στις γεωγραφικές ενδείξεις που τυγχάνουν προστασίας δυνάμει της ισπανικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής ενδείξεως el Palomar.

104 Ως εκ περισσού, πρέπει εξάλλου να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Νότιας Αφρικής σχετικά με το εμπόριο οίνων (ΕΕ 2002 L 28, σ. 4), προστατεύονται, όσον αφορά τους οίνους καταγωγής Κοινότητας, οι γεωγραφικές ενδείξεις που μνημονεύονται στο παράρτημα ΙΙ.

105 Το παράρτημα ΙΙ («Κατάλογος των γεωγραφικών ενδείξεων») της συμφωνίας, σημείο Α («Γεωγραφικές ενδείξεις των οίνων καταγωγής Κοινότητας»), ΙΙΙ («Οίνοι καταγωγής Βασιλείου της Ισπανίας»), 1. («[οίνοι v.q.p.r.d.]»), 1.2.48. («Καθορισμένη περιοχή Valencia»), στοιχείο δ΄ («Ελάσσων περιφέρεια Clariano»), μνημονεύει το όνομα Palomar.

106 Το όνομα Palomar εμφαίνεται, επίσης, στα παραρτήματα της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις ανταλλαγές γεωργικών προϊόντων (ΕΕ 2002, L 114, σ. 132).

107 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι ως άνω συμφωνίες είναι προγενέστερες της τροποποιήσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, τροποποιήσεως η οποία επήλθε με την υπουργική απόφαση APA/1815/2002, της 4ης Ιουλίου 2002, και με την οποία εισήχθη το όνομα el Palomar αντί του ονόματος Palomar.

108 Το όνομα Palomar εμφαίνεται, επίσης, στα παραρτήματα της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Αυστραλίας σχετικά με το εμπόριο οίνου, η οποία συνήφθη το 1994 (ΕΕ 1994, L 86, σ. 3), γεγονός το οποίο οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η παρεχόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας προστασία της γεωγραφικής ενδείξεως el Palomar είναι προγενέστερη των διατάξεων της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, όπως τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση APA/1815/2002, της 4ης Ιουλίου 2002.

109 Κατά το πέρας της εξετάσεως αυτής, πρέπει να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα για κρασιά, εμπεριέχοντα ή αποτελούμενα από γεωγραφική ένδειξη εμφαίνουσα κρασιά, εφόσον πρόκειται για κρασιά που δεν έχουν τη συγκεκριμένη καταγωγή.

110 Δεν αμφισβητείται ότι ο οίνος για τον οποίο η προσφεύγουσα κατέθεσε αίτηση καταχωρίσεως, ως κοινοτικού σήματος, του λεκτικού σημείου CUVÉE PALOMAR δεν προέρχεται από τον Δήμο el Palomar που μνημονεύεται στη νέα κανονιστική απόφαση σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, το οποίο δημοσιεύθηκε στο *BOE* πριν από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως.

111 Κατά συνέπεια, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη που προσδιορίζει έναν οίνο v.q.p.r.d., ενώ ο οίνος για τον οποίο ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος δεν έχει τη συγκεκριμένη καταγωγή.

112 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς αποφάνθηκε ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προσέκρουε στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου της καταχωρίσεως που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

113 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του μόνου ισχυρισμού της.

114 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι, εφόσον τμήμα του κτήματός της φέρει το όνομα Palomar, το όνομα αυτό, εντός του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν συνιστά ψευδή ή εσφαλμένη ένδειξη.

115 Ωστόσο, δεν ασκεί επιρροή το ότι η μνεία αυτή δεν είναι εσφαλμένη, εφόσον η μόνη προϋπόθεση που απαιτείται για την εφαρμογή του απόλυτου λόγου απαραδέκτου που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 συνίσταται στο ότι ο οίνος εμπεριέχει ή αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη που προσδιορίζει έναν οίνο, ενώ ο οίνος αυτός δεν έχει τη συγκεκριμένη καταγωγή.

116 Πάντως, η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι το τμήμα του κτήματός της που φέρει το όνομα Palomar δεν βρίσκεται στον Δήμο el Palomar, ο οποίος μνημονεύεται στη νέα κανονιστική απόφαση σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως.

117 Κατά συνέπεια, το εν λόγω επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.

118 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, προκειμένου να τύχει εφαρμογής ο λόγος απαραδέκτου που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση

να εμπεριέχει ή να αποτελείται από εσφαλμένη γεωγραφική ένδειξη προσδιορίζουσα οίνους που έχουν διαφορετική καταγωγή από εκείνη που οι καταναλωτές συσχετίζουν με την εν λόγω γεωγραφική ένδειξη.

119 Πάντως, η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3288/94 ορίζει ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ προβλέπει μεν την άρνηση καταχωρίσεως ή την ακύρωση σημάτων που περιέχουν ή συνίστανται σε ψευδείς γεωγραφικές ενδείξεις κρασιών και οινοπνευματωδών, χωρίς όμως και να απαιτεί η φύση αυτών να είναι τέτοια ώστε να μπορεί να εξαπατήσει το κοινό.

120 Επομένως, ο προβλεπόμενος από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 λόγος απαραδέκτου τυγχάνει εφαρμογής χωρίς να είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη το ζήτημα αν τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι ικανά να παραπλανήσουν το κοινό ή αν τα εν λόγω σήματα προκαλούν κίνδυνο συγχύσεως του κοινού όσον αφορά την καταγωγή του προϊόντος.

121 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας επ' αυτού πρέπει να απορριφθεί.

122 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν εμπεριέχει το όνομα el Palomar, το οποίο τυγχάνει της χορηγούμενης από το ισπανικό δίκαιο προστασίας, αλλά μόνον τη λέξη «palomar». Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, θα έπρεπε να υπάρχει απόλυτη σύμπτωση προκειμένου να τύχει εφαρμογής ο προβλεπόμενος από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 απόλυτος λόγος απαραδέκτου. Κατά συνέπεια, λόγω της απουσίας του άρθρου «el» από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το εν λόγω σήμα δεν θα μπορούσε να προσκρούσει σε άρνηση καταχωρίσεως εκ μέρους του ΓΕΕΑ.

123 Επιβάλλεται η παρατήρηση, ενδεικτικώς, ότι, αν η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας γινόταν δεκτή, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να επιτρέπεται η καταχώριση σήματος όπως Baux de Provence ή Clos Vougeot, ενώ υπάρχουν γεωγραφικές ενδείξεις για τους οίνους v.q.p.r.d. Les Baux de Provence και Clos de Vougeot.

124 Όμως, μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 θα προσέκρουε προδήλως στον σκοπό της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων για οίνους v.q.p.r.d., τον οποίο επιδιώκουν η εθνική και η κοινοτική ρύθμιση.

125 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, προκειμένου να τύχει εφαρμογής ο προβλεπόμενος στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 λόγος απαραδέκτου, αρκεί τα εν λόγω σήματα να εμπεριέχουν ή να αποτελούνται από στοιχεία που παρέχουν τη δυνατότητα να προσδιορισθεί με βεβαιότητα η επίμαχη γεωγραφική ένδειξη, χωρίς να είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη τα οριστικά ή αόριστα άρθρα που μπορούν, ενδεχομένως, να αποτελούν μέρος των εν λόγω σημάτων.

126 Τα ανωτέρω δεν θα ίσχυαν μόνον αν η γεωγραφική ένδειξη απετελείτο από τοπωνύμιο εμπεριέχον άρθρο το οποίο θα σχημάτιζε αδιάσπαστη ενότητα με το εν λόγω τοπωνύμιο και το οποίο θα του προσέδιδε ιδία και αυτοτελή σημασία.

127 Πάντως, εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι το όνομα el Palomar δεν έχει ιδία και αυτοτελή σημασία που να διακρίνεται από το όνομα Palomar.

128 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ήτοι CUVÉE PALOMAR, εμπεριέχει ή αποτελείται από στοιχεία που παρέχουν τη δυνατότητα να προσδιορισθεί με βεβαιότητα η γεωγραφική ένδειξη el Palomar, ήτοι τη λέξη «palomar».

129 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το άρθρο «el» ασκεί αποφασιστική επιρροή επί της εφαρμογής, εν προκειμένω, του λόγου απαραδέκτου που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί.

130 Τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το όνομα el Palomar, το οποίο προστατεύεται ως ελεγχόμενη

ονομασία προελεύσεως κατά το ισπανικό δίκαιο, είναι άγνωστο στο ευρύ κοινό ή στις ενδιαφερόμενες κατηγορίες προσώπων και ότι το εν λόγω όνομα έχει πολύσημο χαρακτήρα που απαμβλύνει τον χαρακτήρα του ως γεωγραφικής ενδείξεως.

131 Ωστόσο, στον βαθμό που η καταχώριση του αιτουμένου σήματος πρέπει να απορριφθεί μόνο για τον λόγο ότι το εν λόγω σήμα εμπεριέχει ή αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη που προσδιορίζει οίνους, εφόσον πρόκειται για οίνους που δεν έχουν τη συγκεκριμένη καταγωγή, εξ αυτού προκύπτει ότι το γεγονός ότι το όνομα που προστατεύεται ως ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως είναι άγνωστο στο ευρύ κοινό ή στις ενδιαφερόμενες κατηγορίες προσώπων, ή ότι το εν λόγω όνομα έχει πολύσημο χαρακτήρα που απαμβλύνει τον χαρακτήρα του ως γεωγραφικής ενδείξεως, δεν ασκεί επιρροή επί της εφαρμογής του απόλυτου λόγου απαραδέκτου που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

132 Εξ αυτού προκύπτει, επίσης, ότι δεν μπορεί να ευδοκιμήσει η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι πρέπει να τύχει εφαρμογής, κατ' αναλογίαν, η νομολογία σχετικά με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, κατά την οποία το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι δεν υπήρχε λόγος να εφαρμοσθεί ο κατά τη διάταξη αυτή απόλυτος λόγος απαραδέκτου στην περίπτωση σημάτων τα οποία απετελούντο από ένα όνομα που προσδιόριζε γεωγραφικές ζώνες οι οποίες δεν ήσαν ευρύτερα γνωστές.

133 Συγκεκριμένα, η νομολογία αυτή δεν είναι εφαρμοστέα όσον αφορά τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου που προβλέπεται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94, καθόσον η διάταξη αυτή δεν απαιτεί καμία ανάλυση τυχόν κινδύνου συγχύσεως.

134 Πράγματι, αρκεί ένα σήμα προοριζόμενο για τον προσδιορισμό οίνου να εμπεριέχει ή να αποτελείται από γεωγραφική ένδειξη προσδιορίζουσα οίνους, ενώ ο οίνος για τον οποίο ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος δεν έχει τη συγκεκριμένη καταγωγή, προκειμένου η καταχώριση να αποτελέσει αντικείμενο αρνήσεως.

135 Πέμπτον, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αφορά το γεγονός ότι οι αρμόδιοι οργανισμοί για την προστασία της ονομασίας «valencia» δεν προέβαλαν αντιρρήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεδομένου ότι η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δεν δημοσιεύθηκε, καθόσον η καταχώριση του σήματος δεν έγινε δεκτή, οι τρίτοι

και μεταξύ αυτών το συμβούλιο διαχειρίσεως της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως καθώς και η κεντρική διοικητική αρχή και οι διοικητικές αρχές των αυτόνομων κοινοτήτων δεν εκλήθησαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

136 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι οι ως άνω οργανισμοί είχαν τη δυνατότητα να αντιταχθούν στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και δεν το έπραξαν, δεν είναι δυνατό να συναχθεί λυσιτελώς από την εν λόγω έλλειψη προβολής αντιρρήσεως ότι το σήμα μπορεί βασίμως να καταχωρισθεί παρά τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94.

137 Έκτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η καταχώριση του αιτουμένου σήματος θα αποτελούσε απλώς και μόνον προέκταση, σε κοινοτικό επίπεδο, των εθνικών και διεθνών καταχωρίσεων που αυτή διαθέτει, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η δυνατότητα καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της σχετικής κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως. Το ΓΕΕΑ και, εφόσον παραστεί ανάγκη, ο κοινοτικός δικαστής δεν δεσμεύονται από απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα η οποία αναγνωρίζει τη δυνατότητα του ιδίου σημείου να καταχωριστεί ως εθνικό σήμα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 47, και της 22ας Ιουνίου 2005, Τ-19/04, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. II-2383, σκέψη 37].

138 Οι υφιστάμενες καταχωρίσεις στα κράτη μέλη αποτελούν απλώς πραγματικό περιστατικό, το οποίο μπορεί να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, το δε σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση πρέπει να εκτιμάται βάσει μόνον της οικείας κοινοτικής νομοθεσίας. Επομένως, το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τα ίδια κριτήρια και να καταλήγει στην ίδια εκτίμηση με την αρμόδια για τα σήματα αρχή στο κράτος προέλευσης ούτε να προβαίνει στη ζητούμενη καταχώριση λόγω της υπάρξεως αποφάσεως περί καταχωρίσεως εκ μέρους της Ισπανικής Υπηρεσίας Σημάτων (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-238/06 P, Develey κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-9375, σκέψεις 66 έως 73).

139 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος διαθέτει εθνικές και διεθνείς καταχωρίσεις δεν είναι ικανό να παρεμποδίσει την άρνηση καταχωρίσεως σήματος κατ' εφαρμογήν της κοινοτικής νομοθεσίας.

140 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.

141 Έβδομον, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, δεν είναι δυνατό να υπάρχει εμπόδιο για την καταχώριση του σήματος CUVÉE PALOMAR εφόσον το ΓΕΕΑ έχει δεχθεί την καταχώριση των σημάτων της PAGO PALOMAR και ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι αποφάσεις τις οποίες λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών βάσει του κανονισμού 40/94, σχετικά με την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπίπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά με βάση τον κανονισμό αυτόν, όπως ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι με βάση προγενέστερη πρακτική λήψεως αποφάσεων (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2007, C-412/05 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-3569, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

142 Συνεπώς, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

143 Όγδοον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ι΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των σχετικών διατάξεων της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ και, ιδίως, του άρθρου 24, παράγραφος 5, αυτής. Πάντως, εφόσον η προσφεύγουσα είναι δικαιούχος του ισπανικού σήματος CUVÉE EL PALOMAR από το 1997, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η προγενέστερη χρονική θέση του σήματος αυτού σε σχέση με την προστασία του ονόματος του Δήμου el Palomar στο πλαίσιο της ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως «valencia», που κατοχυρώθηκε το 2000.

144 Η προσφεύγουσα φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι, ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 24, παράγραφος 5, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, η αναγνώριση της

ελεγχόμενης ονομασίας προελεύσεως το 2000 δεν καθιστά άκυρο το εθνικό σήμα CUVÉE EL PALOMAR που καταχωρίσθηκε προγενεστέρως και η ύπαρξη του εν λόγω προγενέστερου εθνικού σήματος επιτρέπει την καταχώριση, η οποία ζητείται καλοπίστως, του σήματος CUVÉE PALOMAR, δεδομένου ότι η εν λόγω καταχώριση δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αρνήσεως μόνο για τον λόγο ότι το σήμα αυτό εμπεριέχει γεωγραφική ένδειξη που αναγνωρίσθηκε μετά την καταχώριση του εθνικού σήματος.

145 Κατά τη νομολογία που υπομνήστηκε στις σκέψεις 64 έως 67 ανωτέρω, μολονότι οι διατάξεις της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ δεν μπορούν να δημιουργήσουν για τους ιδιώτες δικαιώματα που αυτοί θα μπορούν βάσει του κοινοτικού δικαίου να επικαλεστούν ευθέως ενώπιον των δικαστηρίων, γεγονός παραμένει ότι ο κανονισμός 40/94 πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, σε συνάρτηση με το κείμενο και τους σκοπούς της συμφωνίας αυτής.

146 Κατά το άρθρο 24, παράγραφος 5, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ, όταν ένα εμπορικό σήμα έχει υποβληθεί προς καταχώριση ή έχει καταχωρισθεί καλοπίστως, ή όταν έχουν αποκτηθεί δικαιώματα σε ένα εμπορικό σήμα μέσω της χρήσης του καλοπίστως, πριν θεσπισθεί η προστασία της γεωγραφικής ενδείξεως στη χώρα από την οποία προέρχεται, τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του τμήματος 1 της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ —στο οποίο συμπεριλαμβάνεται το άρθρο 24— δεν θίγουν το παραδεκτό ή το κύρος της καταχώρισης κάποιου εμπορικού σήματος ή το δικαίωμα χρήσης κάποιου εμπορικού σήματος, με βάση το σκεπτικό ότι το εν λόγω σήμα είναι πανομοιότυπο ή παρεμφερές με συγκεκριμένη γεωγραφική ένδειξη.

147 Επομένως, η διάταξη αυτή προϋποθέτει ότι το σήμα κατατέθηκε ή καταχωρίστηκε καλοπίστως προτού η γεωγραφική ένδειξη αποτελέσει αντικείμενο προστασίας στη χώρα καταγωγής της, ή ότι έγινε καλοπίστως χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, προτού η γεωγραφική ένδειξη αποτελέσει αντικείμενο προστασίας στη χώρα καταγωγής της.

148 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι η αίτηση καταχωρίσεως του σήματος CUVÉE PALOMAR κατατέθηκε το 2006, δηλαδή αφού η γεωγραφική ένδειξη el

Palomar είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο προστασίας στη χώρα καταγωγής της δυνάμει της νέας κανονιστικής αποφάσεως σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, όπως τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση APA/1815/2002, της 4ης Ιουλίου 2002.

149 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι έκανε, καλοπίστως, χρήση του ονόματος CUVÉE PALOMAR προτού η γεωγραφική ένδειξη el Palomar αποτελέσει αντικείμενο προστασίας στη χώρα καταγωγής.

150 Τέλος, έστω και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα μπορεί να διεκδικήσει το ευεργέτημα της προγενέστερης χρονικής θέσεως όσον αφορά το σήμα της CUVÉE EL PALOMAR που καταχωρίσθηκε το 1997 στην Ισπανία, εντούτοις δεν μπορεί να διεκδικήσει, ενδεχομένως, το σχετικό ευεργέτημα παρά μόνον για το εν λόγω υφιστάμενο σήμα και όχι για να προβεί σε καταχώριση νέων σημάτων, τα οποία ήσαν ανύπαρκτα κατά το χρονικό σημείο που αποφασίσθηκε η προστασία της γεωγραφικής ενδείξεως και τα οποία επίσης αποτελούνται από την εν λόγω γεωγραφική ένδειξη.

151 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να διεκδικεί το ευεργέτημα του άρθρου 24, παράγραφος 5, της Συμφωνίας ΔΠΙΤΕ προκειμένου να επιτύχει την καταχώριση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

152 Ως εκ περισσού, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι η Επιτροπή δημοσίευσε κατάλογο των οίνων v.q.p.r.d. στην Επίσημη Εφημερίδα της 19ης Φεβρουαρίου 1999, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 823/87. Ο εν λόγω κατάλογος μνημονεύει την υπουργική απόφαση σχετικά με την ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia» και σχετικά με το συμβούλιο διαχειρίσεως που έχει συσταθεί για την εν λόγω ονομασία προελεύσεως, της 13ης Ιουνίου 1987, όπως τροποποιήθηκε με την υπουργική απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 1995, που δημοσιεύθηκε στο *BOE* της 8ης Δεκεμβρίου 1995. Πάντως, η εν λόγω υπουργική απόφαση, όπως τροποποιήθηκε, αναφέρει ότι ο Δήμος Palomar αποτελεί μέρος της ελάσσονος περιφέρειας Clariano, η οποία, αυτή καθ' αυτή, αποτελεί μέρος της γεωγραφικής περιοχής την οποία αφορά η ελεγχόμενη ονομασία προελεύσεως «valencia». Επομένως, το 1995, ήτοι πριν από την καταχώριση του εθνικού σήματος CUVÉE EL

PALOMAR, ο Δήμος Palomar αποτελούσε γεωγραφική ένδειξη προστατευόμενη δυνάμει του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου.

153 Ένατον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, το ΓΕΕΑ έχει προβεί σε καταχώριση σημάτων όπως CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ και CUVÉE OCCITANE και ότι, κατά συνέπεια, τίποτε δεν αποκλείει το να καταχωρισθεί το σήμα CUVÉE PALOMAR, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα ούτε απέδειξε, ούτε καν υποστήριξε, ότι το Mediterraneo, το Golfe de Saint-Tropez και το Occitane αποτελούσαν προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις προοριζόμενες για τον προσδιορισμό ενός οίνου.

154 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας είναι, επίσης εν προκειμένω, αλυσιτελής και πρέπει να απορριφθεί.

155 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

156 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

157 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Abadía Retuerta, SA στα δικαστικά έξοδα.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαΐου 2010.

(υπογραφές)